

PB-116**Serum levels of neopterin, inflammatory markers and oxidative stress indicators in hyperemesis gravidarum**

Senem Yaman Tunç¹, Elif Ağaçayak¹, Şükrü Budak², Nurettin Tunç³, Mehmet Sait İçen¹, Fatih Mehmet Fındık¹, Talip Gül¹

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır; ²Diyarbakır Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Diyarbakır; ³Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi, Gastroenteroloji Anabilim Dalı, Elazığ

Objective: To investigate whether serum levels of neopterin, inflammatory markers including C-reactive protein (CRP), tumor necrosis factor- α (TNF- α), interleukin-6 (IL-6) and oxidative status indicators were altered in patients with hyperemesis gravidarum (HG).

Methods: This cross-sectional study was performed on 30 pregnant with HG (mean age: 30.67 $\pm$ 6.68) and 30 controls (mean age: 28.00 $\pm$ 5.30). Demographic features, obstetric history, the Pregnancy Unique Quantification of Emesis/Nausea (PUQE) index were noted. Complete blood count, serum biochemical assay as well as measurement of levels of CRP, TNF- α , IL-6, total antioxidant status (TAS) and total oxidative status (TOS) were implemented. Groups were compared in terms of these parameters and whether there are any correlations between these parameters.

Results: White blood cell count (p=0.013), platelet count (p=0.015), TOS (p<0.001), PUQE score (p<0.001) and frequency of positivity for urinary ketone bodies (p<0.001) were remarkably higher in HG. On the other hand, serum levels of lactate dehydrogenase, (p<0.001), sodium (p<0.001), potassium (p<0.001), chloride (p<0.001) and TAS (p<0.001) were higher in the control group. No difference was noted with respect to levels of neopterin, CRP, TNF- α and IL-6. In patients with HG, positive correlation was detected between TOS and serum levels of LDH, while TNF- α , IL-6 and neopterin were positively correlated with haemoglobin levels.

Conclusion: Our results reveal that oxidative stress and inflammation may be associated with HG. Elucidation of the pathophysiology and complex interaction between various inflammatory processes necessitates further trials on larger series.

PB-117**Karaciğer transplantasyonu ve gebelik**

Mehmet Kulhan, Nur Gözde Kulhan, Ümit Arslan Naykı, Cenk Naykı, Paşa Uluğ, Yusuf Yıldırım

Erzincan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Erzincan

Amaç: Transplantasyon, çok sayıda edinilmiş ve konjenital karaciğer bozuklukları için kullanılabilir ve başarılı bir tedavi se-

çeneği haline gelmiştir. Çalışmalar gebelik öncesi alıcı greft fonksiyonları normal olan hastalarda gebeliğin iyi tolere edildiğini ve olumlu neonatal sonuçların olduğunu göstermiştir. Obstetrik komplikasyonlar açısından değerlendirildiğinde karaciğer transplantasyonu sonrası gerçekleşen gebeliklerde, normal gebe popülasyonuna göre hipertansiyon, preeklampsi, sezaryen ile doğum, intrauterin gelişme geriliği, diabetes mellitus, anemi, enfeksiyon ve preterm doğum daha sık görülmektedir. Optimal maternal ve fetal sonuçların elde edilebilmesi için bu hastalar multidisipliner bir yaklaşımla izlenmelidir. Bu olgu sunumunda yaklaşık 12 ay önce karaciğer transplantasyonu yapılmış hastamızın gebelik takibi ve sonuçları tartışılmıştır.

Yöntem: Bu olgu sunumunda yaklaşık 12 ay önce karaciğer transplantasyonu yapılmış hastamızın gebelik takibi ve sonuçları tartışılmıştır.

Bulgular: 26 yaşındaki primipar hastaya otoimmün hepatit nedeniyle gelişen karaciğer yetmezliği nedeniyle yaklaşık 12 ay önce kardeşinden alınan karaciğer transplante edilmiş olup, hasta immünsüpresyon amacıyla hergün 4 mg takrolimus ve 5 mg prednison kullanmaktaydı. Hastaya olası riskler ve komplikasyonlar anlatıldı hasta bu riskleri kabul ederek gebeliğin devamını arzuladı. Bu sırada hastadan alınan gebelik rutinleri normaldi. Gebenin takiplerinde ikili tarama testinde risk artışı yoktu. 20. gebelik haftasında yapılan 2. düzey ultrasonografik incelemesinde herhangi bir anomaliye rastlanmadı. 28. gebelik haftasında bulantı ve abdominal ağrı şikayeti ile başvuran hastanın yapılan laboratuvar incelemelerinde herhangi bir patoloji izlenmedi. Karaciğer fonksiyon testleri ve böbrek fonksiyonları normaldi. Obstetrik ultrasonda herhangi bir anormallığe rastlanmadığı gibi NST’de kontraksiyon izlenmedi. Hasta hospitalize edilerek semptomatik tedavi edildi. İki gün sonra bütün rutinleri tekrarlanan hastada herhangi bir patolojiye rastlanmadı; bunun üzerine hasta taburcu edilerek rutin gebelik takiplerine devam edildi. 36. gebelik haftasına kadar aylık, sonrasında haftalık olarak takip edildi. Hastaya ilk 3 ay folik asit ve sonrasında doğuma kadar demir takviyesi yapıldı. immünsüpresyon amacıyla hergün 4 mg takrolimus ve 5 mg prednison gebelik boyunca devam edildi hastada klinik olarak herhangi bir şikayet olmadı ve fetüsün antenatal değerlendirmelerinde herhangi bir patoloji saptanmadı. Hasta gebeliğin 41. haftasında doğum ağrılarının başlaması üzerine hastanemize başvurdu baş pelvis uyumsuzluğu ve tahmini fetal ağırlığının 4000 g’ın üzerinde olması nedeniyle sezaryenle 4720 gram erkek bebek 8 apgarla canlı olarak doğurtuldu. Postoperatif dönemde anne ve yenidoğanda herhangi bir komplikasyon gözlenmedi. Postoperatif KCFT’leri normal idi.

Sonuç: Organ transplantasyonu sonrasında gebelik maternal ve fetal sonuçların yanı sıra, transplante edilen organ ve diğer sistemler üzerine etkileri açısından değerlendirilmeli ve yüksek riskli gebelik kategorisinde oldukları unutulmaması gereken bu olgular, olası gebelik komplikasyonlarına karşı yakın izlem altında olmalıdırlar.